

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 265/2025
29.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца „Green Trafo“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Војин Јовановић, адвокат у ..., против тужених: 1. АА из ... и 2. „ККМ Power“ ДОО Београд, чији је заједнички пуномоћник Милан Петровић, адвокат у ..., ради накнаде штете, вредност предмета спора 5.189.161,00 динар, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1939/24 од 11.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 29.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1939/24 од 11.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 3983/2023 од 20.12.2023. године, у ставу I одбијено је објективно преиначење тужбе повећањем тужбеног захтева на износ од 333.556.338,73 динара. Ставом II одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени АА из ... и „ККМ Power“ доо из Београда да тужиоцу солидарно плате 5.189.161,00 динара са законском затезном каматом почев од 24.06.2016. године па до исплате. Ставом III обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 1.721.164,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 1939/24 од 11.12.2024. године, одбијена је жалба тужиоца као неоснована и потврђена је првостепена пресуда. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио благовремену ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије у складу са чланом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23 – др. закон), Врховни суд је утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Најпре, није дозвољена ревизија у делу којим се побија правноснажно решење којим је одбијено објективно преиначење тужбе повећањем тужбеног захтева на износ

од 333.556.338,73 динара. Ово из разлога што се не ради о решењу којим се окончава поступак, нити решењу против којег је изричито дозвољена ревизија у смислу одредби члана 420. Закона о парничном поступку, па Врховни суд налази да ревизија у овом делу није дозвољена.

Даље, када се ради о одлуци о главној ствари, одредбом члана 485. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија у привредним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужилац је против туженог поднео тужбу дана 10.07.2023. године. Вредност предмета спора износи 5.189.161,00 динара, што представља противвредност од 41.919,98 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да у овом привредном спору, вредност предмета спора побијане правноснажне пресуде не прелази законом прописани цензус од 100.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд закључује да ревизија није дозвољена. Без утицаја на дозвољеност ревизије је то што је тужилац у ревизији као вредност предмета спора означио износ од 330.556.338,73 динара, јер првостепени суд није дозволио преиначење тужбе повећањем тужбеног захтева на наведени износ.

Како ревидент није предложио да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној у складу са одредбом члана 404. Закона о парничном поступку, Врховни суд је применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, донео одлуку као у изреци.

**Председник већа - судија
Татјана Миљуш, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић